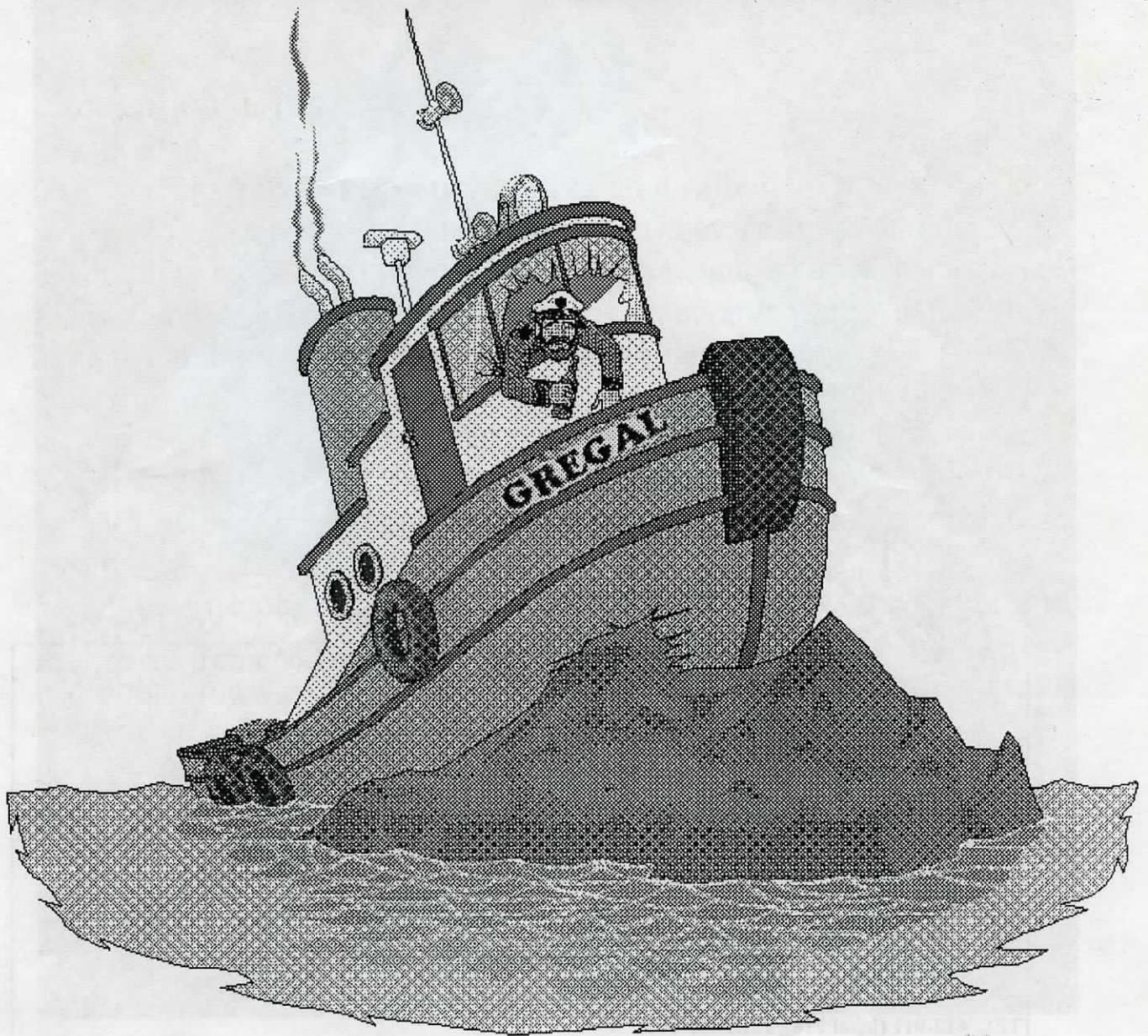

GREGAL

PRVI STUDENTSKI LIST POMORSKOG FAKULTETA DUBROVNIK

BROJ 3 VELJAČA 1997

CIJENA 5 Kn

TEMA BROJA
STUDENTSKI ŽIVOT

LIST IZLAZI I TISKA SE NA POMORSKOM FAKULTETU DUBROVNIK

UREDNIŠTVO:
ŽELJKO ČAPIN, DAMIR GABELJIĆ, IVAN PAMIĆ

VANJSKI SURADNICI:
IVAN BAKALIĆ, DOBRIŠA ČURKOVIĆ, DAMIR MIHOVIĆ, DAMIR MILAT

NAKLADA: 60 PRIMJERAKA

ADRESA LISTA:
POMORSKI FAKULTET DUBROVNIK, ĆIRA CARIĆA 4 (za **Gregal**)
20000 DUBROVNIK

TEL. 412-911 (lokal 218); FAX 432-563

E-mail adrese:
dgabelic@pfdu.hr, ipamic@pfdu.hr, zcapin@pfdu.hr

UVODNIK

Štovani čitatelji

Evo nas opet. Po treći put i zasigurno u najboljem izdanju do sada. Ovaj broj u pravom smislu opravdava pridjev časopisa "studentski". Osim teme broja, koja je posvećena studentskom životu u Dubrovniku i šire (naime, jedan članak zasnovan je na stvarnom događaju koji se zbio u Varaždinu), naći ćete i članke u kojima sa dosta ironije i humora iznosimo naše kritike prema fakultetu. Na žalost, jedno neugodno iskustvo tjera nas da unaprijed naznačimo da je svaka kritika i satira izrečena u dobroj namjeri, a ako se netko ipak nade uvrijeđen neka nam se javi pismenim putem. Njegov odgovor objavit ćemo u sljedećem broju.

Iako nije običaj, par riječi o sljedećem broju. Naime, na molbu rektorata, sljedeći broj posvetit ćemo pretvorbi fakulteta u veleučilište i problemima na koje mogu naići budući diplomanti, a vezani su uz pretvorbu.

I na kraju, zahvaljujemo svima koji su kupili **GREGAL** i tako pomogli da naš list zaista zaživi.

UREDNIŠTVO

SADRŽAJ

BROJ 3. GODINA II. VELJAČA 1997

Tema broja	
-mIRC prerastao u epidemiju	5
-Naj pica u gradu	6
-Studentski đirevi	8
-Studentska svakodnevnica	8
-Od prvog do prvog	9
-Bečka u suho	11
Povijest pomorstva	
-Veliki pomorski narodi: Polinežani	13
-Pelješko pomorsko društvo	15
Kratki spoj	
-Led-diode	16
Zanos kursa	
-Kompjuterski navigacijski programi	17
Vijesti	18
Naša posla	
-Ugostiteljstvo na faxu?!?	19
-Žene iz sjene	20
-Reagiranja	21
-Mala priča o menzi III	22
-Gregalov žalac	23
Zanimljivosti	
-Listali smo za vas: Playboy	24
-Račišće	24
-Podvig kapetana Šunje	25
Glazba	
-Eddie van Halen	26
Akordoteka	
-Vincent's dream	27

Virus mIRC prerastao u epidemiju

Manje opasan IRC mutirao u mIRC i kao takav pogodio područje Pomorskog fakulteta. Pojavom mIRC-a propala je sysopova zaštita studenata koja je u vrijeme IRC-a djelovala besprijeorno. Alarmirani su čak i demonstratori koji su imuni na virus jer su prebolili prvu najezdu mIRC-a.

Širi krug ljudi slabo je upoznat sa osobinama virusa. Koristimo priliku da vam putem Vašeg i našeg najčitanijeg studentskog časopisa u Dubrovniku približimo ovaj rastući problem. Tim više što se epidemija počela širiti i među studentima našeg fakulteta.

MIRC se je proizveden u privatnom laboratoriju kao projekt za prodavanje licence i zarađivanje novca. Kao dobre strane pripisivane su mu: povezivanje ljudi preko mreže, razmjena viceva i informacija, razmjena slika i sličica, ubijanje dosade i sličnih nametnika. U početku pozdravljen kao human i koristan proizvod, MIRC se brzo širi među korisnicima globalnih mreža. Danas se već znaju njegova patogena djelovanja. Virus je u 99% slučajeva zarazan. Najgore od svega je to što zaraženi uporno negiraju da su zaraženi. Prvi simptomi zaraze su da zaražena osoba rano ujutro dotrči do fakulteta (ovdje bi se ograničio samo na slučajeve zaraze na fakultetu) i pokuša ući u sobu 31 (laboratorij sa računalima). Spomenuta soba je

označena kao glavni izvor zaraze. Nakon što žrtva shvati da u 8.00 ujutro 31 ne može biti otključana jer demonstratori koji imaju ključ ili spavaju ili su na predavanjima, dobije napade nerveze. Drugi korak je provala u prostoriju čistačica i traženje ključa. Ukoliko čistačica poklekne pred njegovim plačem i da mu ključ, žrtva sjeda za prvi kompjuter i počinje poznati ceremonijal tipkanja:

3 (network)

ENTER

ENTER

WIN

ENTER

klik na ikonu CARNET APLICATIONS

klik na ikonu TCPMAN

klik na ikonu mIRC

CONNECT

/join #split ili #croatia

i

veeeeeeeeeeeeeeeeeeliiiiiki

ii uzdah sreće i opuštanja

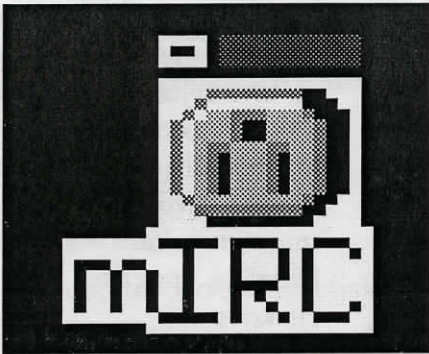
Tko je gledao film "Trainspotting" sigurno će sebi lako dočarati sliku ovisnika. Nakon priključenja jednom od kanala, žrtva gubi svoj identitet. Zaraženi MIRC-om na pfdu pokazuju neobično svojstvo da se pri priključenju na mrežu i uspostavljanju kontakta sa drugim zaraženim osobama, predstave kao ŽENE. Moram napomenuti da su se svi poznati slučajevi zaraze na pfdu dogodili među

muškarcima. Tako se student D.M. obično predstavi kao "Virgin". Nije rijetkost da se među zaraženima u ISTOM kabinetu (31) izjavljuju veoma romantične ljubavne poruke. Ne smije se zaboraviti činjenica da je jedan od partnera podvojena ličnost, tj. žena, s time da drugi partner ne zna za njegov pravi identitet. Na početku sam spomenuo da su se i demonstratori uključili u program pomoći oboljelima. Kao vrlo uspješna metoda, pokazalo se tzv. svjesno "faćkanje" kolege u istom kabinetu. U toj metodi je važno dobro pratiti razvoj situacije i u trenutku kad zaraženi taman pokaže prve znakove fatalne zaljubljenosti u sugovornika-cu, sistemom hladnog tuša i kolektivnog smijeha reći čarobne riječi: "joj ne mogu više izdurat, puknu san od smiha, okreni se i pogledaj mi ekran". Nakon prigodnog kolektivnog "pucanja od smijeha", žrtva počinje shvaćati o čemu se radi.

Važno je naglasiti da je virus zarazan i pri samom gledanju u ekran nekome tko se trenutno "irca". Tako ako se slučajno nađete u sobi 31, držite se na sigurnoj udaljenosti od ekrana, otprilike tako da ne možete pročitati šta na ekranu piše. Toliko o psihičkoj ovisnosti. Kao fizičke

simptome zaraze naveo bih velike podočnjake, bol u vratu, ukočenost prstiju, "izgubljenost", porast apetita nakon seanse, potraga za izgubljenim vremenom, itd.

Nakon nekog vremena ovisnost obično oslabi sama od sebe. Međutim, to može biti samo prividno. Nisu rijetki slučajevi da su studenti, misleći da su potpuno izliječeni, dozvolili sebi luksuz da ponovno probaju određenu dozu "ircanja". Nova ovisnost pokazala se još jačom nego prvi puta. Stoga oprez! Sa mIRC-om nikad ne treba previše riskirati.

IZGLED ZLOGLASNOG VIRUSA

MIRC SE NE DOGAĐA
NEKOM DRUGOM

Željko Čapin

VIRUS SE OBIČNO KRIJE U MEĐU
SEBI SLIČNIM, ALI ZNATNO
MANJE ZARAZNIM VIRUSIMA

Naj pica u gradu

Recimo da je početak mjeseca i dobili ste svoje sljedovanje novca. Nekako vam se koverta čini tanka, jadna. Onda se sjetite da je to ista količina novca kao i za prethodni mjesec, a vi ste još živi. Dakle nade ima. Tu se već zamislite trebate li zbog toga biti sretni ili nesretni. I nakon što izračunate da vam ni na kraju ovog mjeseca neće ostati 5 Kn viška za autobusnu kartu do Boninova, već vam je lakše. Barem nećete doći u napast. Ali... Ima li išta gore nego kad gladan čovjek prođe kraj pizzerije iz koje se širi miris najgoreg studentskog nervnog bojnog otrova - tople, mirisne, svježje, sočne i nedokučive pizze. Sjetite se toplih ljetnih večeri kada ste se u društvu neke drage, tople, mirisne (...) curice zadnji put sladili pizzom. Ili se možda ne sjetite jer jednostavno ne možete razmišljati. Odjednom otupite, mozak vam otkáže i vi se pretvorite u ekonomistu. Negdje u dobini sive mase mozgojedac koji od upisa na fax gladauje, proslijedi vam nalog za rebalans proračuna i vi u maniri pravog studenta ekonomskog faxesa preračunavate izdatke, otkidate po litru vina od svake studentske zabave i pokušavate sakupiti koliko vam je dovoljno za jednu bijednu pizzu. U trenucima najgoreg očaja, čujete iz susjedne kuće kako na lokalnom radiju netko spominje ime **GREGAL**. Onda se sjetite da niste kupili prošli broj i vaši obrazi se lagano zarumene od stida. Diskretno podignete vašu kragnu i požurite do Pomorskog fakulteta po novi broj **GREGALA** jer znate da on rješava sve vaše probleme. I tu smo. Samo za vas (i za nas) **GREGAL** je prošetao (telefonom) nekim gradskim pizzerijama. Donosimo vam najvažnije podatke u njihovoj usluzi uz mišljenje jednog gurmana koji je (tako tvrdi) jeo u većini od navedenih. Poredane su slučajnim redosljedom, a izbor najoptimalnije ostavljamo vama.

TABASCO

Nema popust; ima dostavu na kuću

Cijene:

miješana: 25, mala 22

sa sirom, ili gljivama, ili šunkom: 22

margarita: 21

piroške: 25 (dvije u porciji), 15 (jedna u porciji)

vegetarijana: 25

Odličan ukus, veličina solidna, uljudno osoblje, odlične piroške

DUBRAVA

Pizzerija Dubrava daje popust od 20% studentima Ekonomskog i Pomorskog fakulteta (nismo ih uspjeli pitati važi li popust i za studente sa nekog faza van grada) svakim danom od 10 do 18 sati, osim subotom i nedjeljom. Popust vrijedi za gotovinsko plaćanje. Naknadno nam je javljeno da daju posebne pogodnosti za proslave diplome. Nemaju dostavu na kućnu adresu.

Cijene u Kn:

- miješana: 24
- pikantna: 28
- dubrava: 32
- s pršutom: 30
- s gljivama: 24
- calzone: 26
- špageti: 24
- palačinke: 12
- split banana: 16
- piroške: 28
- lasagne: 30
- cannelloni: 30

Naš gurman kaže da je pizza vrlo dobra, velika, i veoma sočna ("cijedi se")

SKALA

Nema popust, ali uz pizzu dobijete gratis coca-colu. Ima dostavu na kuću.

Cijene:

- miješana: 25
- skala (specijalitet kuće): 28
- s gljivama, ili s šunkom: 20, mala 18

Peče se na drva pa se tijesto osuši i bude tanko. Velika.

GINGERALE

Nema popust; ima dostavu na kuću

Cijene:

- miješana: 25, mala 23
- sa gljivama, ili sa šunkom: 24
- specijalitet kuće: 30

Odličnog okusa, ali mala.

TOMATO

Nakon našeg poziva gazda je pristao na popust od 10% za studente neovisno o danu i satu. Ima dostavu na kuću.

Cijene:

- miješana: 20
- s gljivama: 18
- sa sirom, s šunkom: 19
- specijalitet kuće: 26
- sicilijana: 28

Naš gurman nije imao prilike jesti u ovoj pizzeriji, ali kaže da je od mnogih čuo da je pizza jako dobra i zadovoljavajuće veličine.

Dobar tek.

Željko Čapin

STUDENTSKI ĐIREVI

Osim što smo se raspitivali po pizzerijama, malo smo "njuškali" i kroz razne kulturne ustanove da vidimo ima li tamo kakvih popusta za nas jadne studente. Tako smo saznali slijedeće:

- Kazalište daje popust od 30% za studente uz predocjenje indeksa
- Knjižnica daje popust pa tako godišnja članarina iznosi 50 kn.
- Pomorski muzej (radi od 9-13 sati) daje mogućnost da dva studenta uđu na jednu kartu koja inače iznosi 5 kuna.

Što se tiče prijevoza za gradsku vožnju je kao što je poznato potrebno izdvojiti 49 kuna mjesečno. Na dužim relacijama, saznali smo nazvavši autobusni kolodvor, da samo CROAG daje popust za studente i to 40 % na svim linijama. Za prijevoz zrakom (iako to studenti rijetko čine) postoji popust od 25 % svim osobama mlađim od 26 godina.

Ivan Pamić

Studentska svakodnevnica

Financijsko stanje studenata nije baš zadovoljavajuće, pogotovo onih koji žive van Dubrovnika. Kako se studenti zabavljaju u slobodno vrijeme?

Krenimo od jutra.

Prve jutarnje kave (ili nešto jače prije ispita) ispijaju se u kafiću *Kolumbo* na našem fakultetu ili u kafiću *Orka* koji je vrlo popularan, naročito za studente P.F. jer se nalazi kraj ekonomskog fakulteta. Baš se pitam zašto? U prije spomenutim kafićima boravi se i kada nema predavanja. Večer.

Među studentima koji nisu iz Dubrovnika najpopularniji su privatni tulumi. Obično se tada napravi dosta prometa po lapadskim podrumima zbog povoljne cijene vina. Takvi tulumi budu prije studentske zabave, vikendom, a nerijetko i običnim danom. Ako ste bili malo bučniji, sutradan možete očekivati uobičajeni komentar gazde ili gazdarice: "Što ste se sinoć onako derali? Još jednom i možete tražiti smještaj na drugom mjestu!" ili nešto tome slično, osim u slučaju ako je gazda bio sa vama.

Kao što smo prije spomenuli, za studente, svaki drugi četvrtak rezerviran je za studentsku zabavu u disco-clubu

Alcatraz, naravno uz cijene ulaznica u pretprodaji od 5kn, prilagođene studentskim standardima. Nakon studentske, petkom obično "nemate" predavanja.

Vikendom uvečer svatko odlazi na svoju stranu. Netko u *Orku*, netko u Grad ili *Bourbon Street*, ali poslije se obično svi nađu u diskoteci *Sun City*, gdje su cijene ulaznice postale prihvatljive (do 24 sata besplatno, a ni poslije nije puno- 10kn), osim ako nije neki koncert.

Stari grad je pravo mjesto ako nemate "para". Rezervirate izlog, promatrate prolaznike i uživate u starinama. Ako imate 15 kn možete otići u kino, a ako vam se ne sviđa film možete sjesti u jedan od mnogih polupraznih kafića. Živate li dalje od Grada, za ovaj cijeli pothvat trebat će vam pokazna karta *Libertasa* ili ćete teškom mukom morati odvojiti 4 do 5 kuna za kartu u jednom smjeru. Oni snalažljiviji s 5 kuna (ako nije kovanica) mogu poći i vratiti se. Kako? Pola tamo, pola natrag.

U kafiću "Orka" vikendom se organizira party s povoljnijim cijenama pića nego ostalim danima, a osim konobara zaposlen je i D.J. (koji se doduše nalazi na WC-u). Sutradan ono što će vam ostati u sjećanju (ako ne vama, onda vašim osjetilnim organima) je gužva, dim, svjetlosni efekti i sl. Isto tako osjećati ćete se poslije studentske, *Sun City*-a itd. Zaboravili smo spomenuti stalne stanovnike "Orke"-ribe u akvariju, koje su također otporne na sva zadovoljstva koja vam se pružaju unutra. Ako imate dobru ekipu bit će vam zaista dobro.

Ulica popularno nazvana *Bourbon Street*, stvarno originalno, pruža vam također veliki broj kafića, ali osim u gužvi, piću ili mikro-sendvičima iz *Delfina* (10 Kn) možete uživati i u pogledu na prolazeće automobile (pogotovo one s registracijskim oznakama iz susjedne nam države), pazeći da vam koji od njih ne prođe preko noge ili nedaj Bože...

U nedjelju je menza (Kolumbo) jedino sastajalište, koja pohvalno radi i tim danom. Teško ćete i u Zagrebu naći studentsku menzu koja radi nedjeljom. Tu se prepričavaju dogodovštine koje su se dogodile tokom vikenda (koliko je tko popio i sl.), a u ponedjeljak oni koji su bili kući pričaju kako im je bilo doma.

Damir Milat

Od prvog do prvog

Naoružan samo indeksom trčim ja Stradunom, osam je sati, ponedjeljak, kojim autobusom do faksa. Sva sreća na Pilama vidim šesticu. Brže od Carla Lewisa zalijećem se u tom smjeru i baš kad je stignem šofer mi se krvnički nasmije i krene zatvorenih vrata. Ok, još jedno predavanje manje. Kad je već tako idem do Orke na kavu. Ili možda ipak ne idem. Pomnim pretraživanjem džepova zaključujem da mi je blagajna već odavno prazna. Shit happens.

Sinoć je kod mene bio neki tulum i cimer je doveo ekipu. Odvrnuli su glazbu do Kalamote, ovaj... Dakse (mislim daske). Meni je bilo u k..... s tom ekipom pa sam pošao leći oko 23:30. Oni su slušali "Riblju čorbu", do daske naravno. Kad negdje oko 00:30, netko zvoni na vrata. Naravno, došla su dva uniformisana druga milicionara. Jedan je ušao u dnevni boravak, a drugi je ostao u hodniku (čuvao mu je leđa). Ovaj jedan friend iz Orebića, pijan kao letva, nije vidio ovoga koji je stajao u hodniku i stavio je rogove ovome koji je ušao prvi. Ovi su ga vrrrrrrllllllllo čudno pogledali, a on je promrmljao nešto u stilu "Oooops". Inače, taj tip caje zove štrumpfovima, i cijelo je

vrijeme pjevao "Ti dam, ti dam, ti daaaam....", i još neke pjesme od "Zabranjenog pušenja" u kojima se na ne baš uljudan način spominju dotični drugari. Jedan je cajo uzeo svima osobne, a tip mu je napamet izdiktirao broj svoje osobne. Cajo ga je s čuđenjem priupitao kako ga zna napamet, a ovaj je rekao da ga svaku večer izgovara ostalim cajima. Tad je cajo izvadio motorolu da mu provjere taj broj u stanici, a tip je prije caja izgovorio "Klek, javi se". A taj Klek stvarno postoji u stanici i tip je to ime zapamtio jos od prijašnjih mnogobrojnih racija. Cajo je opalio upitnik od metra i spremio motorolu. Drugi je cajo pitao je li to slušamo "Čorbu", a on njega je li došao radi "Čorbe" ili glasne muzike. Inače, poviše nas živi jedan umirovljeni cajo iz temeljne policije, i on nam je dva-tri dana prije dolazio na vrata u piđami i spominjao nam mater govoreći da smanjimo tu CENZURA muziku jer ne može spavati. Na žalost, vrata sam otvorio ja, a faca mi je još rekao da ću svoje zube skupljati po stubištu zgrade. E baš taj tip je zvao svoje caje da nam dođu CENZURA mater. Uglavnom, caji su krenuli prema vratima, a u to vrijeme je sišao ovaj faca poviše nas i opet nesto provalio. Sljedeći put kad je doletio nisam

skupljao zube, ali sam sa tugom u očima i nosom u parketu osjećao kako pola moje obitelji odlazi u nepovrat.

U svakom slučaju, tulum je tada bio završen. A cajima se pjesma toliko svidjela da su zaplijenili i kazetu i kazetofon (naravno bez potvrde). Pjesma je bila od "Čorbe", zvala se "Rock'n'roll za kućni savet" i glasi otprilike ovako:

Kada slušam
dobre stvari
meni se u ritmu
skače
za komšije tko još
mari
ja radio puštam
jače.
Kućni savet me
proganja
svi me mrze iz
dna duše
kažu dosta im je
dranja
i zidovi da se
ruše....
jer
Komšije će da me
biju
zbog preglasnog
rock'n'roll-a
pominju mi
familiju
teraju me do
đavola.

A ja slušam sve jos
jače

I naravno i oni čuju
odvrću osigurače
i isključuju mi
struju....

Jutros, prije zore dolazi nam gazdarica na vrata, bijesna totalno. Došla joj je policija u pola noći kako bi uzela izjavu o neredima u njenom stanu. Ona je opalila upitnik kao i cajo prošlu noć i zamucala kako je ona nevina. Nakon bjesomučnog izljeva emocija i nekoliko uljudnih riječi o našim roditeljima, blagonaklono nas je upozorila kako nećemo dočekati jutro u njenom stanu ako se ovo bude ponovilo. Glasovima mekim od ljubavi, uvjerali smo je da se policija malo pre naglila i da nikad više neće imati problema zbog nas. Time je propala ideja o svim tulumima koje smo namjeravali održati kod nas. Shit happens.

TJEDAN PRVI:

Odlučan u svojoj namjeri da ne pođem na faks, na prstima se vraćam u stan kako bih na miru mogao razmisliti o svim aspektima gazdaričine prijetnje. Otvarajući vrata ugledah pismo naslovljeno na mene. Prepun sreće, zauvijek zahvalan roditeljima na dalekovidnosti, vadim tri novčanice od 500 kuna. Zaboravivši na gazdaricu u deliriju počinjem skakati kao majmun sve dok me hrvačkim zahvatom ne prekine već spomenuti cajo sa gornjeg kata i standardnim me policijskim metodama *uvjeri* kako nije poželjno da radim takve gluposti. Vidjevši moje kajanje, cajo me još jednom *blagoslovi*, a onda

ode iz stana. Kao pravi domaćin ja ga ispraćam i kad se nađe na primjerenosti *mašem* mu rukom u pozdrav, a onda ga i *biranim* riječima pozivam da me opet posjeti. Ipak mi ni to ne uspijeva poremetiti zadovoljstvo zbog neočekivanog povećanja budžeta. Na brzinu spremam lovu u džep i slijedeći trenutak sam na Stradunu, slobodan i bezbrižan. Ukrcavam se na slijedeći autobus i idem do Orke. Naravno da tamo svi primjećuju sjaj u mojim očima i pokušavaju saznati o čemu se radi. Potpuno neopterećen upuštam se u razgovor i na izlasku već sam lakši za sto kuna. Nema veze. Slijedeća stanica je faks. Odmah po dolasku tip mi nudi nekakav agregat. Sad sam ja bio na redu da složim upitnik. Malo pomnijim slušanjem shvatio sam da se ne radi o agregatu, već o Gregalu, novom studentskom listu. Čovjek ni ne zna kako ima sreće što je naletio baš danas. Naravno da uzimam. Danas bih kupio i češalj za slona. U kantini ista priča kao i u Orki. Kraj dana dočekao sam osjetno siromašniji.

TJEDAN DRUGI:

Slijedećih dana shvatio sam da takvom politikom ipak neću preživjeti do slijedeće financijske injekcije, pa sam odlučio malo štediti. Naravno da je ideja bila neizvediva, ali namjera je sasvim dobra. Trebalo je trošiti novac na ono na što i inače odlazi većina novca. Kupih bonove, potvrdih pokaz, platih stan, struju, vodu i ostadoh jadan. Listajući Gregal pročitao sam članak o pizzama.

Jest da je namjera dobra, ali tko je još lud da ide u pizzerie. Dovoljno je skočiti do kantine i uz bon dodati 5 kuna. Nakon toga poželjno je naoružati se novinama i dobrom dozom strpljenja s obzirom da ćete pizzu dobiti pola sata nakon što ste je naručili. Što je uzrok tolikom kašnjenju još nisam uspio otkriti. U svakom slučaju pizzama (a i malo čime drugim) se u kantini ni ne isplati hraniti.

TJEDAN TREĆI:

Danas je studentska zabava, dugo očekivani događaj. Za neke se studente može reći da žive od studentske do studentske. Neću opisivati kako je bilo, jer svatko tko je ikad bio na jednoj takvoj zabavi zna da se sljedećih dana možete sjetiti samo (hekto) litara alkohola. Za mene je jedini problem što je studentska četvrtkom, a petkom su mi predavanja iz Milića. Jesu u podne, ali je nakon takve noći i to prerano. Uz svestranu pomoć cimera uspijevam se probuditi malo prije podne i trčim na bus (to mi zvuči poznato...). Lijepo se smještam u pozadinskim redovima i uz umilnu glazbu koju proizvodi profesor nastojim zaspati. Odjednom, zamagljenim očima vidim profesora kako mi nešto govori. Pokušavam shvatiti o čemu se radi, ali bez uspjeha. Uzima kaput i odlazi preko vrata. Po reakciji ostalih studenata shvaćam da su predavanja gotova. Iako mi

nije jasno zašto, i ja odlazim. Kasnije sam u hodniku čuo kako mu je neki student zaspao na predavanjima i da se razbjescio kad je to primijetio. Tko zna koji je to jadnik bio.

TJEDAN ČETVRTI:

Kako su brzo proletili ti dani. Opet bez kinte. Sedam dana samo na hrani iz menze. I što da se radi. U očaju sam se čak počeo ircati i što je najgore i ja sam podlegao zarazi. Dolazio bih na faks što ranije, neobrijan i krvavih očiju bih tražio slobodan stroj, a odlazio bih jako kasno, kad bi me spremačice napokon *ubijedile* kako mi se ne isplati ostati. A onda jednog jutra, sve je počelo ispočetka. Cajo sa kata opet je čuo kako skačem i urlam, te je morao intervenirati...

Svaka sličnost sa stvarnim osobama ili događajima potpuno je slučajna.

Damir Gabeljić

Kao što vam je poznato na Pomorskom fakultetu postoji organiziran Studentski zbor. Kao jedan od ciljeva djelovanja vijeće je sebi zacrtalo poboljšanje hrane i ukupne ponude u restoranu Columbo, poduzeća Venimax.

U utorak, 21.1.1997. tri predstavnika Studentskog vijeća među kojima sam bio i ja pošli su na sastanak sa odgovornim ljudima iz Columba. Miss M. nam je ljubazno rekla da se (*citiramo*) "strpimo dok se popiša". Nakon obavljene nužde i (pretpostavljam) opranih ruku, uvela nas je u svoj ured. Ne sjećam se da nam je ponudila da sjednemo. Iz obližnje kuhinje dolazio je opojni miris pašta šute od kojeg mi se lagano zavrtilo u glavi, pa sam potražio spas u

kožnom naslonjaču. Drugi predstavnik je poblijedio u licu i sjeo na obližnju stolicu, dok je treći pokazao izuzetnu izdržljivost uspjevši se zadržati na nogama oslonjen na zid. Kasnije sam shvatio da je ostao na nogama zahvaljujući tome što se sledio od straha ugledavši strašne ratničke boje na licu naše sugovornice. Sve to Miss M. nije ni najmanje smetalo. Nastavila je svoj posao razvrstavanja bonova udostojivši nas svojim pogledom svaki put kad bi je zabolio vrat.

Razgovor se uglavnom vrtio oko dvije točke: kupovanje prehrambenih artikala (mlijeko, jogurt, voće, puding...) u menzi za bonove i povećanje porcija. Saznali smo da je "za sve kriv Studentski

centar". Osim toga, Miss M. objasnila nam je kako se oni "odlično brinu za nas (...), jedemo najbolje meso od svih studentskih menzi u Hrvatskoj (...), hrana nam je bolja nego u Splitu i Zagrebu (...), porcije su SASVIM dovoljno velike za se najesti, ako vam je malo možete uzeti 2 bona (na moju primjedbu kako je predviđeno maksimalno 60 bonova mjesečno i kako studenti imaju prava na tome primjerenu porciju hrane nije odgovoreno), mi smo u manjku xxx kuna jer smo vam davali velike porcije (...), imate stalno salatu... " itd. Stvarno svašta čovjek sazna, samo treba pitati na pravo mjesto. Međutim, kolega sa stolice očigledno nije bio baš impresioniran ljepotom izlaganja Miss M, pa se

Bečka u suho

...Razgovor se uglavnom vrtio oko dvije točke: kupovanje prehrambenih artikala (mlijeko, jogurt, voće, puding...) u menzi za bonove i povećanje porcija...

među njima, blago rečeno, situacija lagano zaoštravala. Kolega sa noga i ja budno smo pratili razvoj situacije i sposobnost pojedinaca da im se oblik frizure mijenja prema raspoloženju. Potajno smo se nadali da će njih dvoje zasukati rukave i konstruktivno (čitaj konkretno) se baciti na rješavanje problema. Ja zbog toga što bi razgovor napokon postao zanimljiv, a kolega sa noga iz jednog drugog razloga. Naime, on je čekao

da se kolega ustane sa stolice i izmjeri vrat Miss M. da bi, ne zamjerite mu i mi smo ljudi, mogao sjesti na njegovo mjesto i napokon odmoriti noge. Nedugo zatim Miss M. odlučila je, vjerojatno radi odnosa snaga, razgovor prenijeti u kuhinju gdje je "mirisala" pašta šuta. Kolega sa stolice ušao je u kuhinju i zateturao. Miss M još jednom mu je pokazala kako se brine za studente mašući mu ispred nosa i

održavajući ga pri svijesti (uz povremene promašaje) nekakvom žutom knjigom. Ja sam ostavio bon na kolicima, naručio bečku i pobjegao u restoran gdje me čekao kolega sa noga. Kasnije nam se pridružio i kolega sa stolice pa smo svi složno pojeli naše odreske.

Kao i sve druge priče i iz ove se može izvući zaključak: nikad ne jedi pašta šutu.

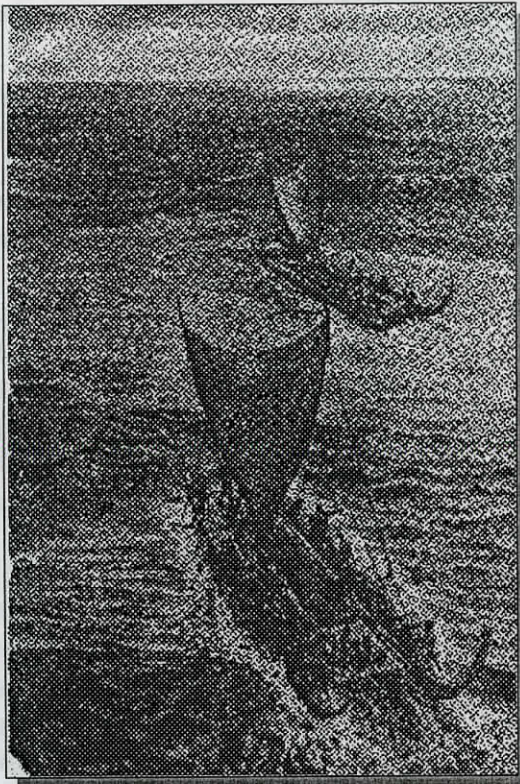
Željko Čapin

Predstavnici Studentskog zbora u borbi za prava studenata

VELIKI POMORSKI NARODI: POLINEŽANI

Polinežani se razlikuju od Malajaca i ostalih susjednih naroda, iako imaju i njihovih primjesa - nisu ni žute ni crne, već isključivo bijele puti, o čemu je još pisao i kapetan Cook. Za razliku od mongolskih i malajskih naroda nemaju svi crnu kosu, a većina ima krvnu grupu B kao i većina Europljana. Prema legendi, njihovi preci bili su pripadnici

bijelog roda Matang.

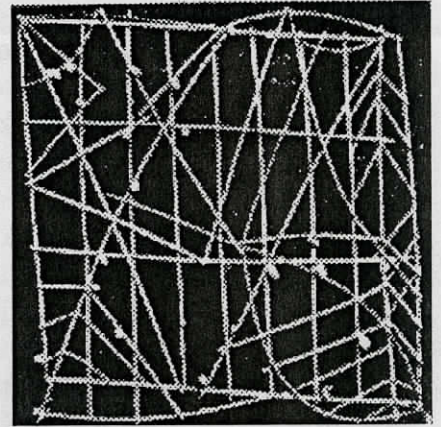
Tzv. Polinezijski trokut povezuje stranice čiji su vrhovi Hawaii, Uskršnji otok i Novi Zeland. U cijelom tom prostoru vlada ista kultura, isti jezik i isti bogovi što dokazuje da Polinežani nisu rano naselili otoke. Njihova ekspanzija počela je oko 300-te godine n.e, a završila oko 900. g. Znači u

vremenu kada su u Europi Vikinzi tek započinjali svoje plovidbe. U tom periodu Polinežani su bili najrasprostraniji narod na svijetu. Usprkos poznavanju pomorske vještine nisu poznavali kovinu kao ni lončarstvo. Zbog nedostataka bjelančevina u ishrani dio Polinežana se bavio ljudožderstvom.

Polinežani su putovali Tihim oceanom u dvotrupim pirogama dugim i do 20 m. Dva trupa bila su spojena posebnom platformom na kojoj bi bila podignuta jednostavna koliba. Takav tip plovila javlja se i na slikarijama u Srednjoj i Južnoj Americi što dokazuje da su postojale veze između Polinežana i civilizacija Amerike. Većina autora slaže se da je takav kontakt ostvaren oko 1200. godine. U već opisanim plovećim objektima moglo je stati uz namirnice i do 150 osoba uključujući žene i djecu, te još 20 naoružanih ljudi.

Polinežani su se u plovidbi koristili zvijezdama i Suncem za orijentaciju i na svoj način stupanjskom mrežom. Znali su da je zemlja okrugla, te za pojmove koje mi danas znamo pod imenom Ekvator, Sjeverna i Južna obratnica. Na Hawaiiima su urezivali

pomorske karte u koru okruglih tikava, a na Djevičanskim otocima izrađivali su

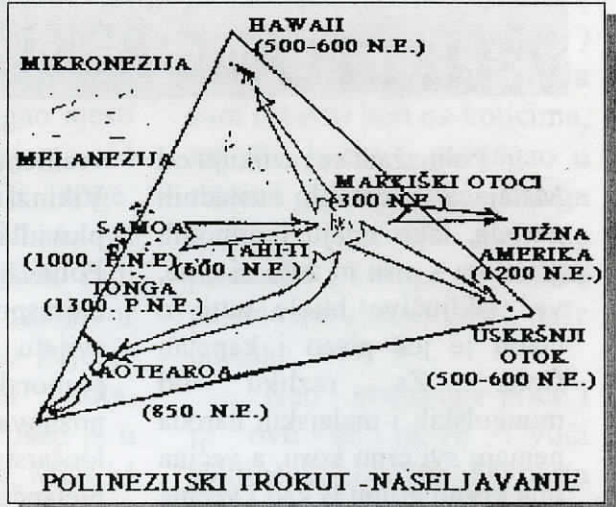
podrobnije pomorske karte od pletera na kojima su uplitali ljuštore školjki da označe otoke, dok su sitnim grančicama označavali morske struje. Polinežani su uz to poznavali pet planeta koje su zvali putujućim zvijezdama i točno su ih razlikovali od zvijezda stajačica za koje su imali čak 200 različitih imena! Znali su koja zvijezda se u koje vrijeme nalazi u najvišoj točki iznad kojeg otoka. Imaju slučajeva da su neke otoke i prozvali po pojedinim zvijezdama koje nad njima kulminiraju, tj. kada se zvijezda jedna za drugom noći u određeno doba godine nalazi na najvišoj točki iznad otoka. Polinežani su brzo shvatili da različite zvijezde točno povrh njihove glave uvijek pokazuju koliko su daleko odmakli prema sjeveru ili jugu. Prema svemu navedenom vidi se da svoja pomorska otkrića zahvaljuju prije svega

nevjerovatnom znanju iz astronomije, a ne kako se to može naći kod većine autora tzv. "ptičjem fenomenu", prema kojem ptice u sebi posjeduju neku vrst kompasa pa se tako vraćaju svake godine na isto mjesto.

Polinežani su na otoku Tonga živjeli već oko 1300. p.n.e. a na otočju Ellice, Samoa i Cook oko 1000. p.n.e. Na velika putovanja odlučili su se tek nakon 1300 godina. U tom periodu sakupili su veliko znanje koje im je omogućilo sigurno prelaženje velikih morskih prostranstava. Prvi otoci koje su na tom prostoru otkrili bili su Markiški otoci (oko 300. n.e.) koji su i postali baza za daljnju plovidbu. Ubrzo

su otkrili i naselili Hawaii na sjeveru i Uskršnji otok na jugu (500-600 g. n.e.). Tu su prvi put došli u kontakt sa civilizacijom Južne Amerike. No izgleda da taj kontakt nije prošao mirno. Prema tradiciji Polinežani su se zaratili i pobili sve prijašnje stanovnike tog

otoka. Tome nepoznatom narodu za kojeg se vjeruje da je došao iz Južne Amerike pripisuje se i podizanje veličanstvenih kipova tzv. Moaia. U kontakt sa samim kontinentom stupili su između

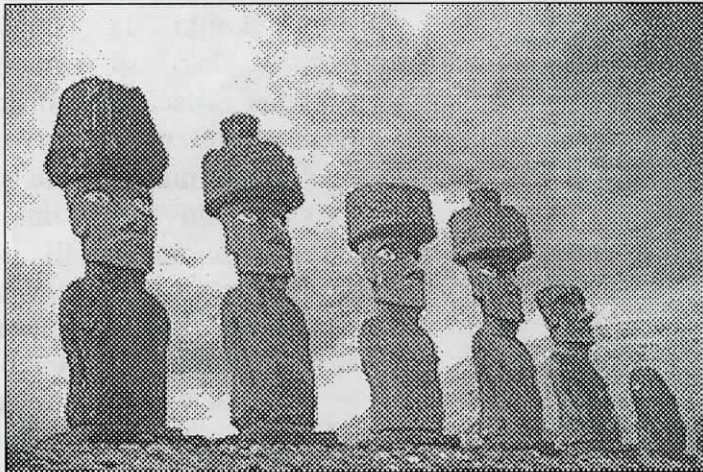

oko 850 godine. Tamošnji Polinežani stvorili su novu kulturu, a u povijesti su ostali kao Maori. Novi Zeland je ujedno i najveća zemlja koju su Polinežani otkrili. Maori su ubrzo prodrli u unutrašnjost i prilagodili se novom načinu života. Tu su podizali ogromna utvrđena naselja tzv. Pa.

Nakon što su otkrili nove otoke i naselili ih te zagospodarili Tihim oceanom od Australije do Amerike i dalje su održavali promet između otoka kroz više pokoljenja. Tako su, prema predaji, poglavice sa Tahitija posjetili Hawaii koji leže više od 2000 M sjeverno i nekoliko stupnjeva zapadno! Kormilar je tom prilikom kormilario prema suncu i zvijezdama prema sjeveru sve dok mu zvijezde nisu točno iznad glave pokazale da se nalazi na paraleli Hawaii. Tada je okrenuo pod pravim kutom i došao do otoka.

Korišteni podaci iz knjiga: "Kon-Tiki", Thor Heyerdahl; "The story of the Maori", I. Graham; te ostali članci.

Ivan Pamić

800 i 1200 godine. Zadnje otkriće Polinežana bilo je otkriće Aotearoe-Zemlje bijelog oblaka (Novi Zeland)

POVIJEST POMORSTVA

Pelješko pomorsko društvo

Pelješčani su, pod različitim društvenim prilikama, stoljećima plovili raznim morima svijeta. Najprije kao mornari na dubrovačkim jedrenjacima, a zatim i kao zapovjednici na brodovima Republike, dok se konačno nisu osamostalili i u drugoj polovici XVI stoljeća postali brodovlasnici nekolicine jedrenjaka.

U širem dodiru sa svijetom povećava se horizont njihove kulture, koju su zatim i praktično unosili u svoj zavičaj i domove, još i danas ispunjene vrijednim predmetima i umjetninama gotovo sa svih kontinenata.

Biti pomorac bila je čast, korist i nepokolebljiva želja od rođenja do smrti gotovo svakog muškog člana peljeških obitelji, nastanjenih od davnina na južnoj obali Pelješca, osobito onih iz Orebića i okolnih naselja. Stoga je ovdje nikla razumna zamisao da se u Orebiću u drugoj polovici XIX stoljeća osnuje trgovačko brodarsko udruženje. Ta misao dolazi kao sinteza u uočavanju koristi i privredne vrijednosti jedrenjaka na moru.

Pelješko Pomorsko Društvo osnovano je 1. svibnja 1865.g. Zanimljivo je da inicijator i prvi predsjednik društva nije bio ni pomorac, ni Pelješčanin. Ivan Ivanišević bio je doktor, Starogradanin, nastanjen u Orebiću i oženjen kćerkom jednog od najbogatijih peljeških brodovlasnika XVIII stoljeća, Stjepana Kerše.

Proglas što ga je uputilo društvo s

prve sjednice, na kojoj je bio nazočan velik broj peljeških kapetana, glasi ovako:

"Pelješčani, s novcem što vam pritiče, umjesto što kupujete tkanine ili perudine koje ne nose nikakvu korist, kupujte akcije našeg pomorskog društva!"

Pelješko Pomorsko Društvo bilo je dioničko društvo, što je u tadašnjim prilikama našeg brodarstva značilo najnapredniju pojavu. Ono je s naglo povećanim imetkom od milijun forinta predstavljalo izuzetnu snagu u stanju gospodarstva na našoj obali. *Društvo* je 1871.g. dostiglo broj od 33 nova jedrenjaka ukupne tonaže od 21300 tona i uložima od preko 2.5 milijuna forinti. Na brodovima je ukrcano oko 550 ljudi, od toga 72 kapetana i časnika koji su uglavnom bili Pelješčani. *Društvo* je upućivalo svoje brodove po svim morima svijeta, od Crnomorske obale, Sredozemlja i Engleske do Amerike i Indijskog oceana. Ushjed gospodarske nerazvijenosti i nepovjerenja prema novim načinima poslovanja, nikada se, na žalost, nije potpuno obistinilo nastojanje o boljem povezivanju Dalmacije, kojoj je sjeverno-Primorje oduzimalo prednost u brodarstvu. Međutim, *Pelješko Pomorsko Društvo*, iz malih Orebića, uspjelo se razviti i proširiti okupivši dioničare iz ostalih pomorskih krajeva i domoljube iz inozemstva. Unutar udruženja

osnovano je *Društvo za uzajamno potpomaganje pomoraca* s naglašenom težnjom čvršćeg okupljanja primoraca.

U Orebiću, 1875.g., utemeljeno je brodogradilište za izgradnju i popravak drvenih jedrenjaka. Taj nepromišljeni pothvat počeo je ugrožavati *Društvo* jer su željezo i para počeli sve više zamjenjivati drvo.

Od 1880.g. *Društvo* proživljava sve teže dane. Na morima jedrenjaci sve više gube prevlast pred parobrodima, a u unutar *Društva* dolazi do svade između predsjednika dr. Ivaniševića, koji je svojom autonomaskom politikom i poslovnim samovoljom šteti društvu, i opozicije na čelu s narodnjakom kap. Sunjom.

Na sjednici 1881.g. za predsjednika je izabran kap. Jozo Sunj, ali ni to više nije moglo spasiti propadanje *Društva*. Od 1883.g. rasprodavani su svi veliki i lijepi jedrenjaci i do 1889.g. rasprodani su svi brodovi i ostala društvena imovina. Konačno, 30. rujna 1891.g. održana je zadnja sjednica Pelješkog Pomorskog Društva i ono je prestalo postojati. Danas je teško ustvrditi bi li se društvo duže održalo da je pravovremeno nabavilo parobrode, ali može se reći da je *Pelješko Pomorsko Društvo* odigralo veliku ulogu i u kratkom vremenu svog postojanja značilo je mnogo za Orebić i ostala mjesta na Pelješcu.

Ivan Bakalić

Deset puta jače LED diode

LED diode intenziteta svjetla do 8.4 kandela

Hewlett-Packard razvio je deset puta svjetlije svjetleće diode od sadašnjih raspoloživih na tržištu. Žute LED diode iz nove porodice imaju najjači intenzitet svjetla.

Svjetleće diode (LED) nalaze se u svim aplikacijama koje zahtijevaju mali intenzitet svjetla. Ako je, međutim, planirana ugradnja u vanjske uređaje (npr. motorna vozila), ili su postavljeni zahtjevi intenziteta svjetla, moramo se odreći malih, strujno štedljivih svjetlosnih "glava".

Hewlett-Packard sada je razvio novu tehnologiju, kojom je postignuta jakost svjetla 8.4 Kandela. Na AllnGaP- procesu (Aluminij-Indij-Galij-Fosfat) bazirane LED diode nemaju samo najjači intenzitet svjetla, već svjetle do 10 puta svjetlije od svih do sada raspoloživih LED dioda na tržištu. LED diode serije HLMA otvaraju, dakle, nove mogućnosti primjene, kako u vanjskim uređajima (npr. u motornim vozilima, komandnim pločama ili vodičima signala u

cestovnom prometu), tako i u uredima ili medicinskim uređajima.

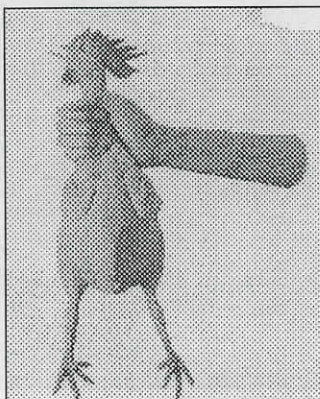
AllnGaP-tehnologija podobna je za proizvodnju poluvodičkih dijelova koji zrače ekstremno svjetla svjetla u spektru valnih duljina od 554 nm (zeleno) do 622 nm (narančasto-crveno). Sadašnja širina pojasa kod HP-a pruža se od žutih svjetlećih dioda s kutom promatranja 3, 10 i 34° (590 nm) do narančasto-crvenih LED dioda s kutom promatranja od 34° (650 nm). Intenzitet svjetla pruža se pri tome od 650 mcd kod LED dioda s kutom promatranja 34° do 8.4 cd kod svjetlećih dioda, čiji kut promatranja iznosi 8°.

AllnGaP - LED diode

Pored HP-a, na području AllnGaP-LED dioda, radi također i Toshiba. Japansko poduzeće nudi žute 5 mm LED diode s kutem zračenja 8° i intenzitetom svjetla 2.5 cd. Narančasto crvene svjetleće

dioe zrače s 1.5 cd (8°). Na raspolaganju, pored 5 mm dioda, stoje također LED diode promjera 10 mm. Kut zračenja kod žutih i narančasto-crvenih LED dioda iznosi 4°. Pri tome intenzitet svjetla iznosi 6 cd. Sljedeći korak razvoja je garancija uniformiranosti valnih duljina. Ovaj problem može nastati kod žutog svjetla, obzirom da ljudsko oko može dobro razlikovati žute nijanse. Drugi korak razvoja je rad na zelenim LED diodama, kao i na implementaciji reflektirajućeg sloja narančasto-crvenim svjetlećim diodama (u žutim LED diodama je već sadržan). Pri tome se intenzitet svjetla udvostručava. Za narančasto-crvene LED diode promjera 5 mm značilo bi to intenzitet svjetla 3 cd, a za LED diode promjera 10 mm i intenzitet 12 cd.

Željko Čapin

Studentski list **GREGAL** traži tajnicu na neodređeno vrijeme. Prednost imaju zgodne studentice ekonomskog fakulteta.

Kompjutorski navigacijski programi

Studenti nautičkog usmjerenja zainteresirani su za navigacijske programe, koji će im pomoći na budućem poslu, a nekima i za polaganje ispita iz Astronomske navigacije, jer današnja tehnika primorava svakog novog člana posade na poznavanje i dobro rukovanje kompjutorima.

U ovom broju odlučio sam pokazati kako se koriste navigacijski programi koji rješavaju zadatke iz astronomske navigacije. Programi za rješavanje takvih zadataka na brodu služe više za vježbanje posade, jer je sofisticirana elektronska oprema iz praktične upotrebe izbacila astronomsku navigaciju. Prije svega veliku revoluciju u navigaciji izazvala je pojava satelitske navigacije (GPS, Transit i sl.). Ovi satelitski sustavi preko GPS-kartice mogu se instalirati na kompjutor i koristiti preko pripadajućeg programa za navigaciju. Bolji programi imaju u sebi instalirane elektronske karte, tako da možemo vidjeti položaj broda na karti. Također ovakvi programi služe za planiranje putovanja i ucrtavanje rute.

Ovdje ćemo govoriti o programima koji mogu poslužiti za kontrolu položaja broda astronomskim putem, kao i za provjeru kada se astronomski zadaci rješavaju "na ruke".

Program PC Sightmaster

Ovaj program u sebi sadrži nautički godišnjak za 500

godina (od 1600. do 2100.), identifikator zvijezda, astroplan i sl.

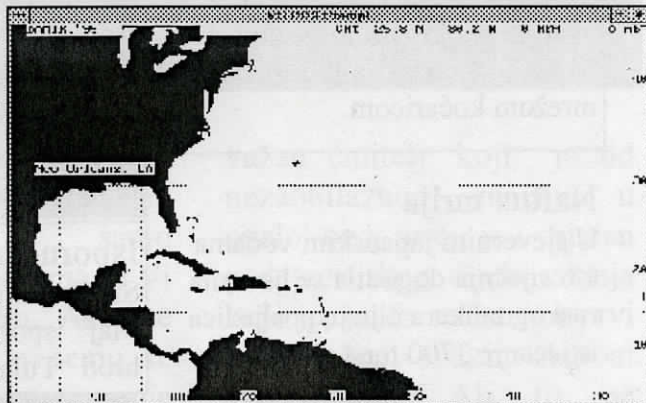
Pri samom uključivanju programa potrebno je unijeti određene podatke

(STORED DATA): posljednju poznatu poziciju i vrijeme te pozicije, korekciju sekstanta, visinu oka, kurs i brzinu.

Za svaku stajnicu (CALCULATE SIGHT) potrebno je posebno unositi slijedeće podatke: naziv nebeskog tijela, izmjerena visina i vrijeme. Sam program pomiče posljednju poziciju za vrijeme kursa i brzine. Elemente stajnice program, naravno, sam izračunava. Izlazni elementi iz ove cjeline su azimut (azimuth) i V (intercept). V (intercept) može biti u smjeru azimuta (towards) ili od smjera azimuta (). Da bismo stajnicu upotrebili za određivanje pozicije broda moramo je sačuvati (Save sight -Y).

Naknadno možemo provjeriti (INSPECT SIGHTS) koliko je sačuvanih stajnica, po potrebi izbrisati određenu stajnicu ili izbrisati sve stajnice (ERASE ALL SIGHTS).

Ako moramo identificirati nebesko tijelo, na meniju biramo IDENTIFY BODY. Dovoljno je ubaciti vrijeme

snimanja, visinu i azimut. Uz poznatu poziciju prema vremenu snimanja program će ispisati ime tijela. ASTROPLAN nam u određeno vrijeme i uz poznatu poziciju ispiše tablicu s izračunatom visinom i azimutom svih većih vidljivih nebeskih tijela. Astroplan nam može koristiti za odabir tijela koje ćemo snimati, tj. možemo lako odrediti razliku azimuta (90° za dvije stajnice ili 60° za tri stajnice).

Konačno, pri određivanju pozicije broda na meniju odaberemo FIX FROM SIGHTS. Na ekranu dobijemo sliku, te ispisane zbrojenu poziciju, trenutnu poziciju, te vrijeme pozicije.

Program PC Sightmaster rješava i osnovne zadatke terestričke navigacije: prvi i drugi loksodromski zadatak i ortodrome.

Novija verzija ovog programa lakša je za upotrebu. Unos podataka je olakšan, te su dobiveni rezultati mnogo pregledniji.

U sljedećim brojevima bit će prikazani ostali navigacijski programi.

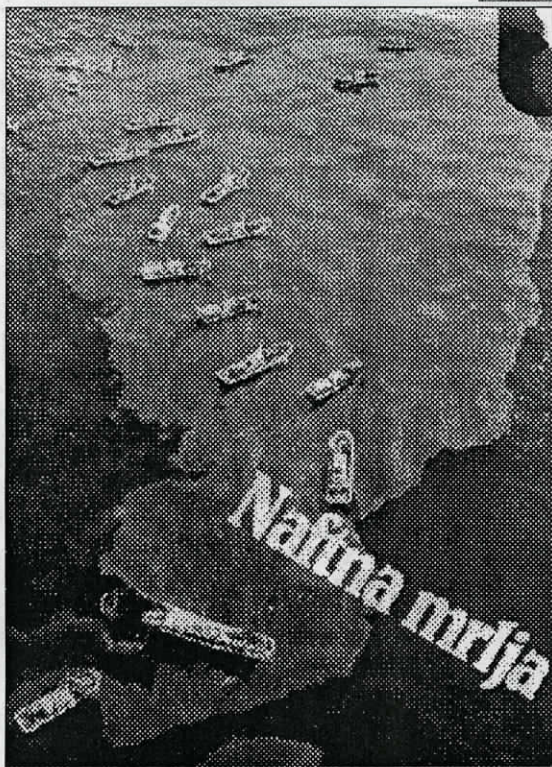
Damir Milat

Uzapćena ribarica

Krajem siječnja, djelatnici VII policijske postaje Ploče, nedaleko od poluotoka Pelješca uzaptili su ribaricu "Felun" 36-MT zbog nezakonitog ribolova mrežom kočaricom.

Naftna mrlja

U sjevernim japanskim vodama 13. siječnja dogodila se havarija ruskog tankera čija je posljedica istjecanje 3700 tona nafte.

Dodijeljena Plava vrpca Vijesnika

Tijekom siječnja, tradicionalna nagrada Plava vrpca Vijesnika za 1996. g. dodijeljena je na brodu "Liburnija" u Rijeci "Jadranskom pomorskom servisu" iz Rijeke zbog spašavanja broda "Buzet" njenim tegljačima "Venus" i "Polus".

Isporučen brod "Tula"

Sredinom siječnja brodogradilište "3. Maj" isporučilo je ruskom naručitelju brod "Tula".

Uhićena posada

Španjolska policija 25. siječnja uhitila je sedam članova posade broda "Monica", registriranog u Belizeu, u španjolskim teritorijalnim vodama ispred grada Alicantea. Zaplijenjeno je više od sedam tona Hašiša vrijednosti 132 milijuna dolara. Među uhićenima su tri Portugalca, dva Marokanca, jedan Nijemac te jedan Hrvat.

Potomuo "Lerosa"

Pod sumnjivim okolnostima 9. II. u moru blizu Norveške obale potonuo je za samo tri minute grčki teretni brod "Leros" 15 000 BRT-akoji je prevozio kemikalije povukavši sa sobom u dubinu 22 poljska pomorca.

Sudari brodova

U kanalu La Manche 18. siječnja, 55 km od Dovera u maglovitoj noći sudarili su se meksički teretni brod i nizozemski tanker. Nije bilo poginulih ni o z l i j e đ e n i h pomoraca, a posljedica je istjecanje 3000 kubičnih metara nafte.

* * *

Prazni talijanski tanker "Barbarossa" sudario se u Bosporu sa rumunjskim teretnim brodom "Hugian" koji je prevozio sodu za Francusku.

Spašavanje ilegalnih putnika

Brod "La Manoyla" pod turskom zastavom koji je ilegalno prevozio 69 Bangladešana, 58 Pakistanaca, 10 Turaka, 9 Iračana, 5 Burundijaca i 3 Indijca nasukao se 25. siječnja u pijesku zaljeva Taranta u južnoj Italiji. Zbog nastalih rupa umalo je potonuo. Nakon poziva upomoć brodu je prišla talijanska mornarica. Poslije spašavanja turska je posada uhićena zbog krijumčarenja 154 ilegalna putnika ukrcana na turskoj obali koji su u teškim uvjetima putovali četiri dana prije nasukavanja. U očajnoj potrazi za boljim životom tisuće ljudi pokušava na taj način ući u Italiju.

Ivan Pamić

Ugostiteljstvo na faxu???

Znao sam da naš fax školuje kadrove za većinu zanimanja vezanih uz brod, ali me nemalo iznenadilo kad sam po prvi put vidio studente koji su, kako sam u prvi mah pomislio, vježbali za broskog konobara. Nakon kraćih "konzultacija" sa starijim kolegama, prvotno iznenađenje je splasnulo i sve mi je bilo puno jasnije. Oni su stvarno bili studenti ovog fakulteta, ali s ugostiteljstvom nisu imali nikakve veze. Barem ne dotad.

Kako svemu u životu jednom dođe kraj, tako se i studentski život mora jednom završiti. Upravo taj završetak, svima poznat kao diplomiranje, "odgovoran" je za "čudno" ponašanje studenata. Ne znam zašto, ali ima bit da postoje određene norme po kojima se od studenta očekuje da se bez obzira koji studij završio na kraju okuša i u ulozi konobara.

Zapitat će te se zašto je to tako? Od kada takva praksa postoji na našem fakultetu? Istini za volju, ni ja ne znam. Možda je taj "običaj" vezan uz tradiciju i mentalitet ljudi u našem kraju. Ili su ga sa sobom među nas donijeli neki drugi

ljudi? Ili pak ima veze s nečim sasvim trećim? To su međutim samo pretpostavke s kojima se Vi ne morate složiti. Ako ste dosad shvatili o čemu se radi onda već imate svoje mišljenje o ovome "fenomenu", koji se na (ne)sreću povremeno i danas događa tu u našoj blizini.

Nisam upoznat što se očekuje od studenata na drugim fakultetima, ali mi se čini da su zahtjevi koji se postavljaju pred naše studente i "apetiti" koje moraju zadovoljiti, svakim danom sve veći. To sigurno ima veze sa životnim standardom koji, htjeli Vi to priznati ili ne, u posljednjih par godina "vrtoglavo raste". Pitanje je samo do kada će rasti. Zahtjevi. I hoće li ih standard moći pratiti? Mislim da smo i mi sami donekle krivi jer su način i kvalitet, a da ne zaboravimo spomenuti i kvantitet ove usluge koji je podjednako tako važan (ako ne i više), svakim danom sve veći. Tko zna, možda dogura i do razine normi za kontrolu kvalitete ISO 9001 što je, morate priznati, za neke još uvijek samo san. Naprotiv, još jedan vrlo

važan činitelj, koji je od nezaobilaznog značaja u cijeloj ovoj priči, je i osjetan pad teorijskog dijela znanja koje je, kako se bar na prvi pogled čini, svakim danom sve manje. Ali to ne predstavlja nikakvu zapreku za konačni uspjeh kandidata na kraju ovog mukotrpnog i prezahtjevnog zadatka (za studenta, naravno), jer je već ustaljeno pravilo da se više pozornosti posvećuje praktičnom dijelu ispita. Na obostrano zadovoljstvo. Važno je da su na kraju svi sretni (da ne kažem veseli) i zadovoljni.

Evo dragi kolege studenti ovo je bio tek djelomičan osvrt na jedan od događaja u bliskoj budućnost (u ovom slučaju relativan pojam, zar ne?) svih nas. Ulaženje u dublje analize ovog "problema" stvarno bi bilo suvišno i to prepuštam Vama samima. Svi smo krojači osobne sudbine i nadam se da će svatko od nas najbolje znati što mu je činiti kad (i ako) za to dođe vrijeme. Vjerujte mi, ja već znam. A Vi?

Damir Mihović

Žene iz sjene

...Nekima se nove kancelarije toliko sviđaju da se studenti pitaju spavaju li oni na faxu. Iako je sloboda tiska zagwarantirana, nije nam dozvoljeno da zavirimo u njihove kancelarije i provjerimo imaju li tamo kauč. Tako će naši čitatelji do daljnjega biti uskraćeni za još jednu informaciju...

Ako se oko 11 sati prije podne nađete u auli fakulteta sigurno ćete primjetiti našeg sistem-operatora Điva u društvu tri žene kako se vraćaju sa marende. Brucoši će se sigurno okrenuti za njima i zapitati što ove predaju. Oni stariji već znaju da su to Ana, Marilda i Jelena zadužene za Carnet i "Naše more". Mi iz Gregala imali smo sreću da ih bolje upoznamo. Naime, skener za slike i laserski printer na kojem printamo original svakog broja nalaze se u njihovoj kancelariji. Nakon što izmjerimo par stotina metara od ulaza fakulteta do posljednjih (zaključanih) vrata na kraju najgornjeg hodnika i onako znojavi i umorni posljednjim snagama pokucamo, uvijek nas dočeka smješk uz prigodnu dobrodošlicu. Međutim, događa se često krivi proračun, greška printera, nekompatibilnost i slično (kako ne bi kad nam duša dođe na nos dok doteturamo do gore), tako da u jednom danu više puta ponovimo posjetu. I što više puta dođemo to je dobrodošlica srdačnija: "opet oni... nemojte dugo", uz simpatično kolutanje očima u smjeru kazaljke na satu. Naravno, žene iz sjene su prve

koje vide Gregal. Svaki put nas iznenadi njihova sposobnost da u letimičnom pregledu teksta nađu baš onu jednu jedinu grešku. Ipak, drago nam je posjetiti ih jer znamo da nas čeka šala i smijeh. Ali nismo mi jedini. Ako trebate nekog profesora, a on nije u svojoj kancelariji, prošetajte do kraja hodnika. Velika je vjerojatnost da sa "ženama iz sjene" razmjenjuje čakule. Od kada su im premjestili kancelariju iz sadašnje vijećnice na kraj najgornjeg kata, primjetili smo da su manje vesele i nekako vitkije. Nije ni čudo. Cijeloj naša redakciji prije izlaska novog broja od silnog hodanja s kraja na kraj faksa osjetno olabave kaiši. Primjetili smo da je predzadnja kancelarija na gornjem hodniku predviđena za rektora (poznatijeg kao dekan). Samo naprijed profesore, ovo će sigurno pomoći. Osim toga, neki profesori koje smo inače viđali kako ležerno džogiraju od kancelarije do razreda sad su već pravi sprinteri. Nekima se nove kancelarije toliko sviđaju da se studenti pitaju spavaju li oni na faxu. Iako je sloboda

tiska zagwarantirana, nije nam dozvoljeno da zavirimo u njihove kancelarije i provjerimo imaju li tamo kauč. Tako će naši čitatelji do daljnjega biti uskraćeni za još jednu informaciju. Po svemu sudeći premještanje kancelarija naših poštovanih profesora pod krov zgrade u glavnom je donijelo dobre rezultate. Ovom prilikom bih savjetovao rektorat da predvidi nadogradnju još barem pet katova i podigne profesore još bliže nebu. U novo dobiveni prostor lijepo bi se mogao smjestiti ženski studentski dom ili srednja medicinska škola. Ali nije sve tako ružičasto. Neki profesori se izgleda plaše visine. Tako nije rijedak slučaj da student dođe na konzultacije i na kraju razmjeni par prigodnih riječi (tiho naravno) sa zaključanim vratima.

Nadležne bih molio da dopuste pušenje u svim prostorijama fakulteta dok traju ispitni rokovi. Žalio mi se kolega da pojedini profesori kasne i po nekoliko sati na ispit. Pitam ja njega: "Jesi li ti nervozan prije ispita?". On potvrdi. "Eto vidiš, pa i profesori su nervozni prije ispita, nije ni njima sve jedno. Pusti neka se čovjek smiri, šta si nestrpljiv." Tako je to kad se ne smije pušiti. Ode čovjek negdje zapaliti cigaretu i zaboravi na ispit.

Sigurno ste čitali naš prošli broj. Tamo smo pisali kako naš fakultet prati razvoj računarske tehnike. U prostoriji do naše stvarno leži šest Pentiuma. Naše čestitke!

Problem je (vidi vruga opet mi nešto smeta) u tome što dotični Pentiumi doslovno leže, ili bolje rečeno - spavaju. Od kada su nabavljeni pa do danas (30. 1. godina tekuća) prošlo je (ne zamjerite mi ako pogriješim za koji dan) petnaestak dana. Nezahvalno je predviđati koliko će vremena još skupljati prašinu prije nego ih za to zadužena osoba osposobi za rad. Prije par dana dogodilo mi se nešto što sam mislio da se događa samo u grubim snovima. Naime, spremao sam ispit i trebala mi je pomoć u tumačenju par strujnih shema. Profesor nije bio u kancelariji, ali sam zatekao jednog od asistenata. Radost mi je splasnula kad mi je dotični asistent objasnio kako mi on

NEĆE pomoći nego da pitam profesora. Poslijepodne sam nanovo pokucao na ista vrata. Profesor nije bio tu, ali sam pomoć zatražio od drugog asistenta koji se nalazio unutra. Vjerovatno pretpostavljate kakav odgovor sam dobio, ali ja tada jednostavno nisam mogao vjerovati svojim ušima: "NEĆU!". Entuzijazam na nivou. Pitam se zašto takvi ljudi uopće i požele raditi u školstvu. Znači li posao na fakultetu samo odrađivanje satnice i čekanje plaće. Nebi li se predavač trebao izdignuti iznad toga i težiti širenju znanja bez obzira dali je obavezan ili ne u određenom trenutku odgovoriti na pitanje studenta. Ako u menzi sjednete za posljednji stol primjetit ćete da

je dole još jesen. Naime u pitaru do posljednjeg stola leži hrpa otpalog lišća. Vjerovatno se čeka do druge jeseni da se nakupi još lišća pa da očiste sve odjednom. I za kraj par radosnih vijesti. Na oglasnim pločama ponosno stoji podosta obavijesti o skoroj odbrani diplomskih radova. Znajući za (čudan) običaj poklanjanja boce žestokog alkoholnog pića profesorima prije diplomiranja (na što se oni uvijek redovno iznenade) možemo očekivati da će tokom cijelih ispitnih rokova, ili koliko budu trajale boce, većina profesora, za promjenu, biti dobro raspoloženi. Nazdravlje.

Krov ne prokišnjava. Pitanje je kako će biti kad počne padati kiša.

Željko Čapin

REAGIRANJA

Evo već treći broj je pred vama. U međuvremenu od izlaska drugog broja pa do sada mnogo toga se napravilo. Kao jedan od rezultata Gregala naveo bih i bojanje menze.

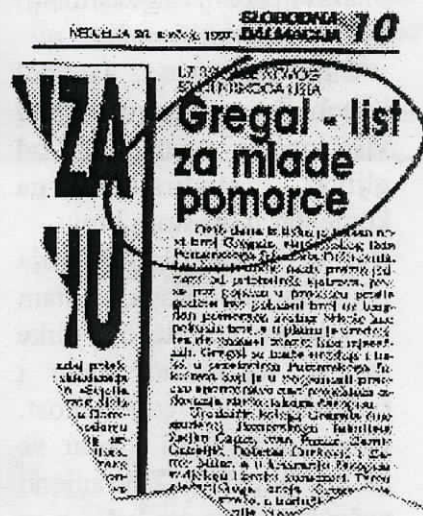
U posljednje vrijeme postignut je i veliki napredak u suradnji sa predstavnicima studentskog zbora s kojima namjeravamo nabaviti i dodatnu bolju opremu uključujući i printer u boji i diktafon.

O izlasku novog lista pisala je i Slobodna Dalmacija (18.siječnja), a bilo je govora o Gregalu i na emisiji Radio Dubrovnika "Studentski studio" (1.veljače).

Uglavnom su svi bili zadovoljni prošlim brojem koji

je daleko napredovao u kvaliteti u odnosu na prvi broj. No bilo je i takvih reagiranja odnosno čak i prijetnji sudom od strane onih koji ne vole da ih se "pecne". No, da nema tih "peckanja" život bi uistinu bio dosadan. Molimo sve one koje dotakne žalac Gregala da se ne "jide" jer će "oteklina" brzo proći. A ukoliko imaju neke primjedbe na tekst molimo da nam tu primjedbu podnesu u pismenom obliku pa ćemo to objaviti u sljedećem broju kao što to rade sve druge novine.

I na kraju još da odgovorim na najčešće pitanje, što je to "gregal". Gregal je jedan od lokalnih vjetrova poznat još kao grego koji puše na Jadranu i u centralnom dijelu

Sredozemnog mora. Jak je i hladan, a obično puše zimi iz smjera NE. Uostalom, na naslovnici drugog broja je slika koju smo uzeli kao logotip jer odražava pomorsku orijentaciju lista, a na njoj je prikazano mitološko biće Triton koji svojim trozubcem pokazuje smjer puhanja Gregala na ruži vjetrova.

Ivan Pamić

MALA PRIČA O MENZI III

Čini se da je menza neiscrpna tema. Ovdje pred vama je već treća "Mala priča o menzi". Izgleda da će ovo prerasti u stalnu rubriku, pa će eto i **GREGAL** dobiti svoju "Santa Barbaru". Upravo zahvaljujući ovim malim pričama postignuta su neka poboljšanja. Neposredno nakon izlaska drugog broja u menzi je osvanuo natpis o bojanju zidova. Eto, nakon višemjesečnog gljivičnog oboljenja zidovi naše menze su ozdravili. Govore da je za ozdravljenje najzaslužniji neki lijek zvan *Jupol*.

Čim sam sjeo za stol konobarica mi govori: "Sad više nećete imati juhu od gljiva", aludirajući na komentar u prošlom broju. Bez gljivica zidovi sada izgledaju monotono - pitam se gdje su nestale one slike što su tu nekad visile i razbivale jednoličnost. Umjesto njih na zidu se nalazi oznaka "Zabranjeno pušenje". Iako ne piše čega prema slici se može zaključiti da se odnosi na cigarete. Na vratima opet neka obavijest gđe. M: "Lijepo je kad na stolu imate pribor, pa neka tako i ostane". Da nisam

upoznat sa slučajem mislio bih da se radi o nekom predizbornom sloganu političke stranke. Naime, o čemu se radi: navodno su nekidan nestala četiri noža. Za nestanak su odmah okrivljeni studenti koji se tu hrane. Što će pobogu studentu 4 noža. Ako ih je tko i uzeo, neka ga bude sram.

Na stolovima su osvanuli novi cjenici čiji je dizajn vjerovatno preuzet iz nekog futurističkog filma čija se radnja odvija u 21. st.

Nego, da se vratim na glavni zahtjev studenata, a to je uvođenje treće smjene, odnosno rad kantine poslije 20 sati, kao i dovođenje TV-a. Glavni razlog neispunjavanja ovih zahtjeva vodeći ljudi Venimaxa obrazlažu time da tada nebi bilo zarade. No, i te kako bi "padala lova" kada bi tu bila televizija, a na televiziji dobra utakmica. A, još kad bi se tu počele organizirati raznorazne zabave preko vikenda - lova do krova.

Ivan Pamić

RAZGOVOR

Dr. Josip LOVRIC
REKTOR PRVOGA
VELEUČILIŠTA U
HRVATSKOJ

**»Sendvič-
studenti« iz
Dubrovnika**

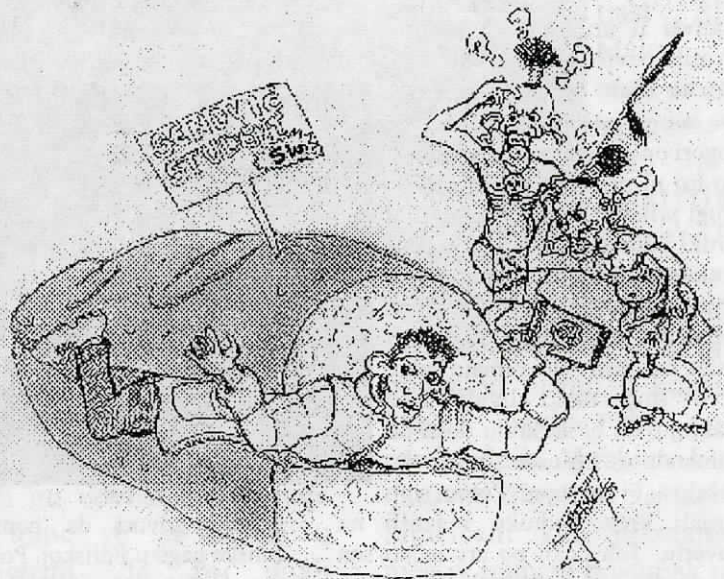
“Slobodna Dalmacija” osvanula je 28. siječnja s naslovnom stranicom na kojoj je debelim masnim slovima bio ispisan naslov - "SENDVIČ STUDENTI" IZ DUBROVNIKA. “Što je ovo”, pomislio sam, “kad sam prije postao sendvič? Sad se moram paziti da me ko ne pojide”. ‘Ajde srećom nisam sam. Prema naslovu to su svi studenti ovdje u Dubrovniku. Odmah mi se kroz glavu provukla misao: To je neki plan o novoj uporabi studenata. Dvije fete kruha, studenta između, zapakirat i put Papue - Nove gvineje. Tamošnji ljudožderni kanibali obradovali bi se tom novom proizvodu “Made in Croatia”. Bio bi to svjetski hit koje bi od Hrvatske načinilo gospodarsku velesilu; druge zemlje bi se zainteresirale za taj proizvod pa bi tražile od Hrvatske licencu. Ti “student-sendviči” mogli bi dobiti svoju konkurenciju u npr. “hot-dog studentima”, “studentburgerima” i sl., pa bi se tako studenti mogli naći u svim boljim “Fast food”-ovima. Ukratko, sad će studenti biti

Gregalov žalac

pritisnuti osim problemima koji ih zasipaju i sa dvije fete kruha - jednom odozgo, druge odazdo, tako da nema kud mrdnuti! Napokon sam sakupio hrabrost da otvorim Slobodnu na tu stranicu i potvrdim moje zle slutnje, kad gle (uh, pao mi je kamen sa srca-srećom ne na nogu), tu nema ni govora o ljudožderima i “Fast foodu”, već je naslov bio slobodna interpretacija novinara koji je intervjuirao našeg rektora. Naime, rektor je rekao da će se u sklopu novoustrojenog Veleučilišta organizirati tzv. sendvič-studiji, pa je iz toga novinar zaključio da će se studenti pretvoriti u sendviče. Prvi put novi student dođe u Dubrovnik upisati se na

Pomorski fakultet. Iskrca se na kolodvor i pita gdje se nalazi Pomorski fakultet. Netko ga uputi na “šesticu” koja ga odvede do Inine stanice gdje on opet pita prolaznika za faks. Tako se u nekoliko koraka nađe pred nekom velikom zgradom - ali tek tada ništa mu nije jasno, jer pomisli da se nalazi pred nekom robnom kućom. Brojne reklame poput “Libertina”, “Kodak”, “Kolumbo” i dr. još više ga uvjeravaju u to. NIGDJE nema natpisa POMORSKI FAKULTET DUBROVNIK odnosno VELEUČILIŠTE. Nadamo se da će se to u dogledno vrijeme srediti tako da novi studenti ne budu odmah iz početka zbunjeni.

Ivan Pamić

Listali smo za vas - PLAYBOY

Konačno se i kod nas pojavio prvi broj hrvatskog izdanja Playboya- uistinu zanimljivo štivo potkrijepljeno bogatim ilustracijama. Prvi broj Playboya-a pojavio se ne tako davnih pedesetih. Nakon četrdesetak godina pojavio se i na hrvatskom jeziku. Sada se Playboy, najuspješniji i najutjecajniji časopis za muškarce na svijetu, objavljuje u 56 zemalja na 16 različitih jezika.

Na početku hrvatskog izdanja čeka vas komentar Hugh Hefnera osnivača Playboya i glavnog urednika svih kućnih izdanja.

Poslije nekoliko stranica nailazite na dosadan interview sa A.Vrdoljakom; naravno prije nego vam se oči zadrže na slikama M.M. Playboy vam u ovom broju predstavlja našu mladu glumicu Luciju Šerbedžiju koja se nije previše trudila da prikrije draži ženskog tijela. Nakon Lucije nekoliko strana posvećeno je Hrvatima i njihovom odnosu prema seksu. Odmah potom nailazimo na izazovnu sliku najljepše žene na svijetu- Cindy Crawford.

No, ono zbog čega se isplati kupiti ovaj broj je "Djevojka 40. godišnjice Playboya"- Anna-Marie

Goddard, 25-godišnja Nizozemka. A zašto- provjerite sami. Ovaj broj donosi i slike naših ljepotica sa Jadrana zbog čega je Playboy svojedobno imao problema naslovivši taj članak-"Titove kćeri".

Osim svih tih ljepotica, list predstavlja i nekoliko poznatih hrvatskih sportaša kao što su Toni Kukoč, Zoran Primorac, Damir Mulaomerović i drugi. Na kraju Playboy donosi i dva velika priloga o Mercedesu te o poznatim vinima.

Sve u svemu neka vam 30 kuna ne bude prepreka za listanje Playboya.

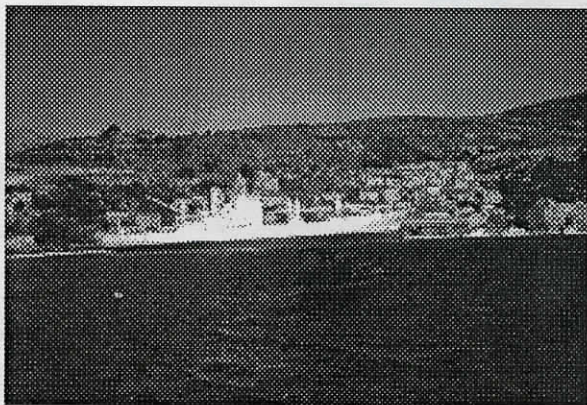
Ivan Pamić

Bilo je to 29. siječnja ujutro. Dolazi mi jedan prijatelj u kantini i pita me: "Idemo li na Račišće?". Onako još pospan ujutro shvatio sam ga da me pita - idemo li u Račišće, pa mi ništa nije bilo jasno. Što ću sad ići u Račišće? Još kad je reka "Tu je u Gružu", misli san da me z..... Račišće, pa u Gružu, odkud to?????????

Vidivši li koliko mi se upitnika stvorilo poviše glave otišao je. E, kad sam se malo razbudi, uz kavu, sve mi je postalo jasno. Pa ne govori on o mistu već o brodu, pa što mi ni pri reka. Posli smo se drugi prijatelj Fabi i ja zaputili u Gruž autobusom i popeli se skalom na brod. Od nekog sam prije sazna da mi je tu jedan prijatelj i rojak, pa smo ih išli tražit što nije bilo nimalo lako. Prvo smo malo lutali kroz makinju, da bi na kraju došli do komandnog mosta koji je, nažalost, bi zatvoren. Potom smo lunjali kroz hodnike i izašli na kuvertu. Tek posli po ure naleti san na rojaka i prijatelja koji su lipo obidavali u salonu. Tu smo malo zasili nakon što smo se pozdravili i počeli čakulat uz bevandu. Govori mi

"RAČIŠĆE" U DUBROVNIKU

prijatelj, inače sumještanim iz Vignja, da je već 6 i po miseci na brodu. Proputova je čitav Atlantik, a najviše je bi u Centralnoj Americi, kroz Panamu je prošao do Port Bolivara u Ekvadoru. Navigavali su još i u Rusiji, Litvi,

Poljskoj-govori da nema lipše ženske nego u Poljskoj. Posli su, na sam Božić, uplovili u Crnu Goru kao prvi brod pod hrvatskom zastavom koji je tamo doplovi. Tamo su stali dva dana slaveći

Božić ne obadajući provokacije s obale. Nakon toga su došli u Trogir na remont turbine, da bi se potom uputili na jug s namjerom da prođu kroz Pelješki kanal i da pozdrave mjesto po kojem brod nosi ime. Baš ispred Račišća blizu otočića Pločica dogodila im se havarija stroja, pa su tako skrenuli sa kursa i osvanuli u Gružu. Nakon jednodnevnog oporavka brod se uputi prema izraelskim lukama.

Inače brod se uskoro namjerava prodati, a jedan od novoizgrađenih brodova koje Mediteranska namjerava nabavit vjerovatno će nositi isto ime. Budući će ovo biti jedno od zadnjih putovanja pod vlasništvom Mediteranske plovidbe, mnogi studenti koji su na tom brodu obavljali kadeturu i asistenturu pošli su posljednji put posjetiti njima dragi brod. Da navedemo nekolicinu od njih: Dragan Anzulović, Milan Batinović, Tonči Botica, Franko Pecotić, Goran Roso te ostali mnogobrojni koji su također svoju prvu navigaciju proveli na brodovima Mediteranske plovidbe.

Ivan Pamić

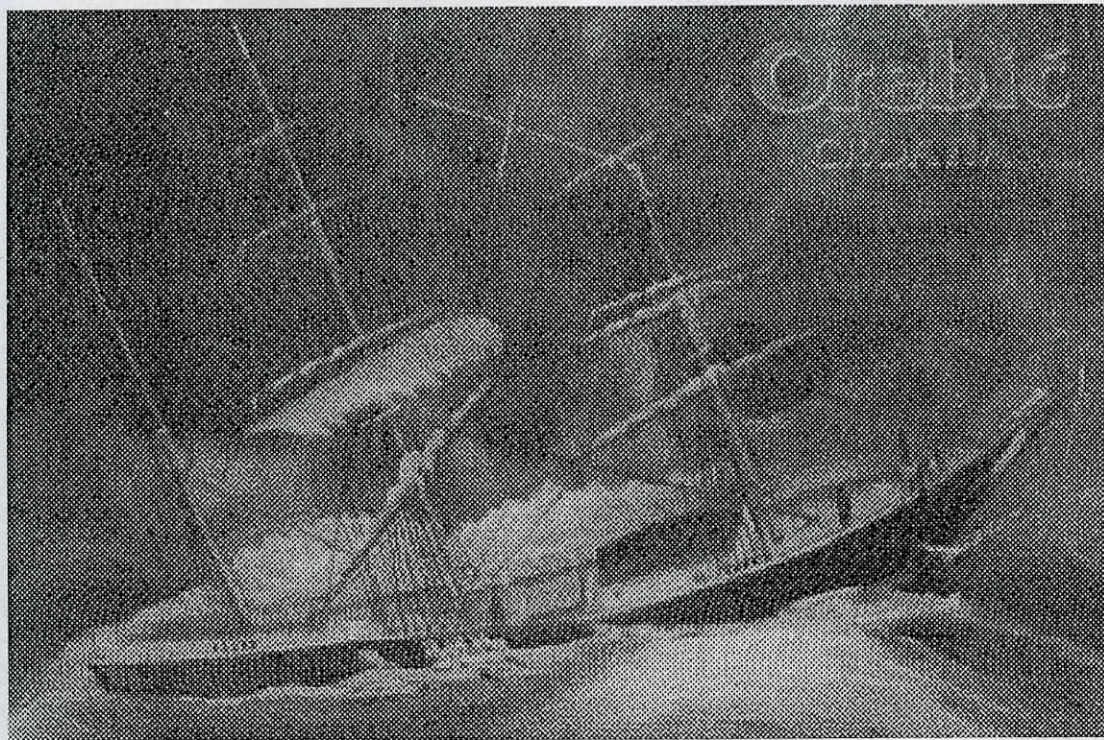
Podvig kapetana Šunja

Jozo Šunj bio je orebički pomorski kapetan, zadnji predsjednik Pelješkog Pomorskog Društva i borac za narodni preporod u Dalmaciji. Odlikovan je 1861.g. od predsjednika SAD Abrahama Lincolna za izvanredan pothvat na moru. Kao zapovjednik klipera "Nikola Despot" na

pomogne. Želja kap. Šunja da spasi posadu "Homera" mogla je dovesti na rub propasti i njegov brod jer nije bilo moguće ni najvještijim manevrom pristati uz stradali jedrenjak. Rasporedio je svoju posadu na određena mjesta i objasnio im opasnost u kojoj se mogu naći ako ne budu

spuste ga u more, svi se ukrcaju u njega te će ih izvući na svoj brod. Uspjeli su i piroga je, iako izložena valovima koji su s njom mlatili kao s orahovom ljuskom, povučena do "Nikole Despota" nakon čega je konop prerezan i piroga prepuštena uzburkanom moru.

Za desetak dana kapetan Šunj stigao je u New York. Kad su lučke vlasti saznale da je sa sobom doveo posadu "Homera", kliper "Nikola Despot" dobio je najbolje mjesto u luci u East Riveru. Malo prije nego je trebao isploviti, kap. Šunj je od Austrijskog generalnog konzulata u New Yorku primio

Atlantskom oceanu spasio je posadu američkog barka "Homer" pod zapovjedništvom kapetana Yatesa, koji je plovio iz Afrike za New York. Uvečer, 17. veljače 1861. godine, po olujnom vremenu, kap. Šunj opazio je barku u opasnosti s istaknutim signalima za pomoć. Posada je gestama molila da im se

točno izvršavali zapovjedi koje im izdaje. Zatim su se približili drugom brodu i bacili im novi debeli konop. Pri tome su se držali u privjetrini da bi imali slobodan manevar. Posadi "Homera" povicima su objasnili da na taj konop čvrsto privežu jedan svoj brodski čamac (pirogu),

pohvalno pismo u kojem mu konzul javlja da mu je predsjednik Abraham Lincoln darovao zlatni sat s lancem i ključićem kao priznanje za njegov humani postupak prema kapetanu Yatesu i posadi američkog broda.

Ivan Bakalić

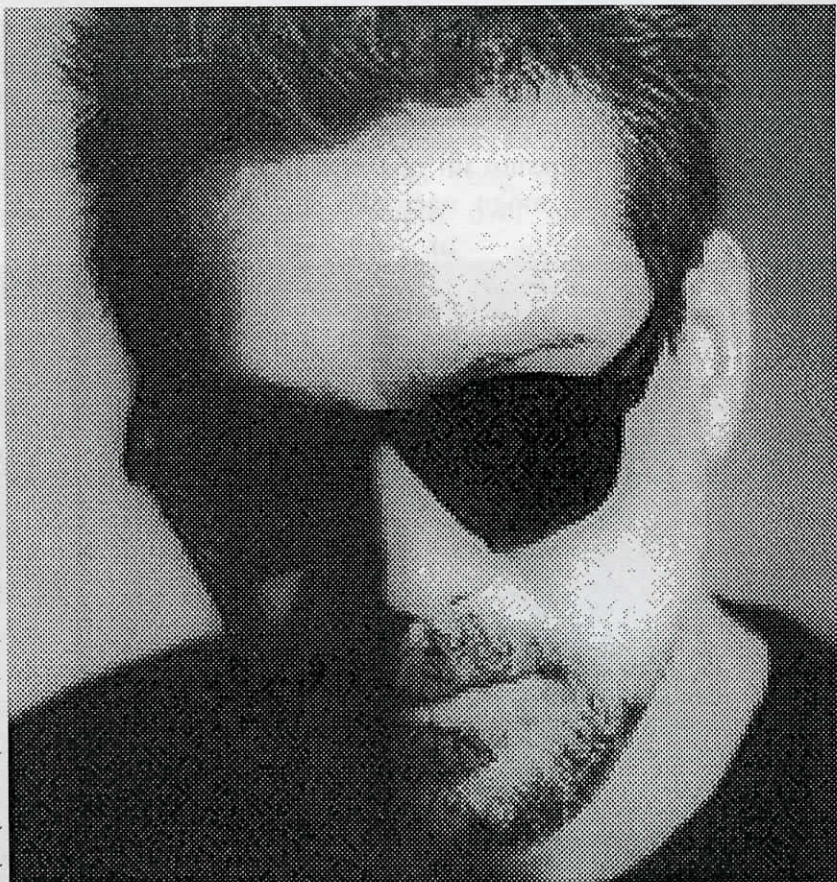
Sretan rođendan: Eddie Van Halen

Činjenica da Rolling Stoneova enciklopedija r'n'r sadrži fotografiju Van Halena koja uključuje David Lee Rotha, a ne Sammy Hagara, nešto govori, zar ne? Iako je Hagar praktički proveo više godina sa grupom nego Roth, smatra se da je bend bio najbolji dok je Roth imao mikrofona u ruci. Ovo se, naravno, prkosi činjenici da je Van Halen dobio ime po dvojici braće - stariji Alwx, i mlađi Eddie, koji je rođen 28. 1. 1955 u Nijmegen, Nizozemska.

Braća Van Halen odrasli su uz oca saksofonistu koji je svirao sve, od džez do klasike. Cijela porodica je u potrazi za boljim životom preselila u Pasadenu. Eddie i Alex otkrili su rock kad su otišli u Californiu. Eddie je počeo svirati bubnjeve dok se Alex "uhvatio" gitare. Međutim, ubrzo su zamijenili instrumente svirajući u bendu zvanom Mammoth zajedno sa "vanserijskim" Rothom. Basist Michael Anthony priljučio se grupi i 1978 prva postava Van Halena je rođena.

Svirali su u Pasadeni i

Santa Barbari preko tri godine, da bi na kraju završili u Hollywoodu kao predgrupa Santani, UFO-u i drugim većim bendovima. Primjetio ih je Gene Simons koji je financirao njihov prvi demo i priskrbio im ugovor za ploču sa Warnerom. Iako je njihov

istoimeni debi došao do 19. mjesta, to je bio samo početak. Rothov glas i Eddievo majstorsko sviranje gitare, razlog su da je Van Halen postao veliki band. Njihovi neredoviti albumi kao "Van Halen II" 1979, i "Diver Down" 1982, postigli su veliki uspjeh. Album "1984" donosi njihov najveći hit "Jump" i ostale visoko kotirajuće singlove kao

"Panama" i "Hot For Teacher". U međuvremenu, Eddie je svirao gitaru u velikom hitu Michaela Jacksona "Beat It".

Roth je 1985 snimio svoj samostalni singl i počeo raditi na samostalnom albumu. To je odgodilo Van Halenov ponovni ulazak u studio tako dugo da je

Roth zamoljen da napusti band. Novi pjevač banda postao je Sammy Hagar, do tada samostalni umjetnik. Ubrzo su izdani novi hitovi "Why Can't This Be Love", "Finish What You Started" i "Right Now". Hagar je još pjevao na albumima "5150", "OU812", i najnovijem "1995's Balance". Grupa je pretpjela najgore glavobolje kroz 1996 kad su zamolili Hagara da ode i zatim ponovno unajmili Rotha za snimanje dviju pjesama za

kompilacijski album. Kada je Roth saznao da je ugovor samo privremen, burno je reagirao dižući prašinu oko cijelog slučaja. Band je prošao kroz jedan od najzapamćenijih i najneugodnijih skandala u bližoj povijesti rocka.

Van Halen sada radi na novom albumu sa bivšim pjevačem grupe Extreme, Garyem Cheroneom.

Željko Čapin

Vincent's dream

Don Mc Lean

Starry Starry

G Am
 night paint your palette blue and grey

C D7 G

Look out on a summers day with eyes tha know the darkness in my soul

Am

Shadows on hills sketch the tress and daffodils

C D7 G

Catch the breeze and the winter chill In colors on the snowy linen land

chorus

C G Am D7 G Em

And now I understand what you tried to say to me

Am7 D7 Em

How you suffered for you sanity How you tried to set them free

A7 Am7 D7 G

They would not listen the did not know how perhaps they 'll listen now

Starry starry nite flamings flowr's that brightly blaze

Swirling coulds in violet haze reflect in VIncents eyes of china blue

Colors changing hue,morning fields of amber graing

Weatherd faces lined inpain Are soothed beneath the artists loving hand

chorus

G Am7 D7 G

{listen now} For the could not love you but still your love was true

Em Am7 Cm6

And when no hope was left in sight on that starry starry nite

G F7 E7 Am7

You took you life as lovers often do But I could of told you Vincent

C D7 G

This world was never meant for one as beautiful as you

Starry starry nite portraits hung in empty halls

frameless heads on nameless walls with i's that watch the world and cant forget

Like

the strangers that youve met,the ragged men in ragged clothes

The silver thorn the bloody rose Lire crushed and broken on the virgin snow

chorus

C G Am D7 G Em

And now I understand what you tried to say to me

Am7 D7 Em

How you suffered for you sanity How you tried to set them free

A7 Am7 D7

They would not listen theyre not listening still perhaps they never will

Željko Čapin

Prvi studentski list
Pomorskog fakulteta Dubrovnik

Gregal

započinje akciju

U IME EKOLOŠKE SVIJEŠTI, ZDRAVIJE
BUDUĆNOSTI

U IME ZDRAVE PAMETI, TOLERANCIJE

U IME KULTURNOG I CIVILIZACIJSKOG
NAPRETKA

Dignite svoj glas protiv gaženja zelenih površina